

De Ombudsman

Anja Janssen

Het is weer het seizoen

De lente is begonnen en daarmee barst het feestseizoen weer los. Koningsdag in de binnenstad, festivals in het Stadspark, Noorderzon in het Noorderplantsoen en talloze buurtactiviteiten. Gezellig! Tenminste, zo lang als de overlast binnen de perken blijft.

Voor deze feesten is een vergunning nodig. Organisatoren moeten zich aan voorwaarden houden zodat een feest veilig blijft en omwonenden zo min mogelijk hinder ervaren. Als de gemeente besluit de vergunning toe te kennen, dan kunnen inwoners daartegen bezwaar maken. Dan is het wel fijn als het bezwaar wordt behandeld voordat het feest plaatsvindt, anders heb je er weinig aan.

Dat is niet altijd het geval, zoals in de volgende twee situaties die ik bij de gemeente heb aangekaart.

Enkele dagen voor een groot evenement verleent de gemeente een vergunning om het evenemententerrein uit te breiden. Omwonenden zijn het daar niet mee eens. Zij kunnen bezwaar maken, maar de gemeente beslist daar pas ná het evenement over. Om het evenement tegen te houden, kunnen zij naar de rechter voor een snelle beslissing, een voorlopige voorziening. Volgens de omwonenden is daar te weinig tijd voor. Ik ben het met hen eens.

Tussen het bekendmaken van de vergunning en het evenement zitten maar vier dagen. Zo kan je niet goed gebruik maken van je recht. De gemeente zegt dat het niet an-

ders kan want zij is afhankelijk van het moment waarop de organisator de vergunning aanvraagt. Daar is geen vaste termijn voor. Zij vraagt organisatoren wel om zo vroeg mogelijk een vergunning aan te vragen, maar dat gebeurt niet altijd.

Een aantal omwonenden van een ander evenement dient bij mij een klacht in. Ze hebben acht maanden moeten wachten op een beslissing op het bezwaar dat ze hebben ingediend tegen de verleende vergunning. Dat is veel langer dan de wettelijke termijn van 12 weken. En ze zijn tussentijds ook niet geïnformeerd door de gemeente. Ik onderzoek wat er aan de hand is. De gemeente vertelt me dat het te druk was: te weinig mensen, veel bezwaarschriften en ingewikkelde kwesties. Daardoor heeft ze ook geen tijd vrijgemaakt om de omwonenden te informeren. Dit hoort niet zo te gaan en dat vindt de gemeente zelf ook. In de toekomst zal het anders gaan, zegt de gemeente.

Ik begrijp de complexiteit, zeker bij grote evenementen. Toch benadruk ik het belang dat inwoners goed de gelegenheid krijgen om in bezwaar te gaan.

Op deze plek vertelt ombudsman Anja Janssen maandelijks over kwesties waarmee inwoners van de gemeente Groningen bij haar aan de bel trekken.

Reageren? info@ombudsman.groningen.nl

Hele zomer bouwhekken naast Stadsstrand in Stad

GRONINGEN De containerwoningen aan de Vrydemalaan in Groningen worden pas na de zomer allemaal weggehaald. Dat betekent dat er nog maanden bouwhekken om de containers bij het stadsstrand staan.

Het is een rommelig gezicht aan de Vrydemalaan. De vijf blokken met containerwoningen zijn al wekenlang omringd door zo'n 500 meter aan bouwhekken. De laatste bewoners van de containerwoningen zijn eind vorig jaar vertrokken toen woningcorporatie Nijestee de huur beëindigde. Toen zou ook een begin gemaakt worden met de afbraak, maar die laat nog altijd op zich wachten. De oorzaak: netbeheerder Enexis had door de drukte een wachttijd om de gasaansluitingen weg te halen. De woningcorporatie

wilde daarna de containers tot het begin van de zomer demonteren, maar met die planning was de gemeente Groningen minder blij. „Zij wilden geen grote werkzaamheden tijdens het stadsstrandseizoen”, zegt Van der Tol begripvol. En dat begint afhankelijk van het weer al aan het einde van het voorjaar. Dat betekent dat in de komende maanden eerst maar één blok wordt gedemonteerd. Dat is het blok dat het verst weg van het stadsstrand staat. De overige vier volgen van september tot en met december. In Groningen werd jaren steen en been geklaagd over de woonomstandigheden in de containers. Bij hevige regenbuien wilde het water naar binnen stromen, muizen en ratten teisterden de bewoners. ■

Eemskanaal bij brug 1, 1960 Foto: Berend van der Veen, Groninger Archieven

Herinnerings in beeld

De geschiedenis van Groningen in beeld gebracht door de Groninger Archieven en Museum aan de A. Deze week: groot, groter, grootst.

GRONINGEN Ben ik zo groot of is het kanaal zo klein? In 1960 verhuist een oliemaatschappij haar enorme opslagtanks van de Friestraatweg naar industrieterrein De Hoogte. Het transport is niet alle-daags en kan alleen maar over water op een platte schuit. Maar ook dan is het een indrukwekkende klus. Op de foto varen de vijf (5!) opslagtanks door brug 1 het Eemskanaal op. De

openstaande brug piept nog net boven de tanks uit. Daar past geen muisje meer tussen. De mannen aan boord leunen heel ontspannen, met de handen in de broekzak, tegen de tanks. Geen klusje voor twijfelaars, zo lijkt het. Alles onder controle en onderweg naar het Van Starckenborghkanaal. Daar wacht echter de Bedumerbrug. Dit was een tafelbrug, waarvan het bewegende deel

rechtstandig omhoog gaat. De tanks moeten van boord om het laatste deel van dit huzarenstukje over de weg te vervolgen. Ook vele jaren later kan ik hier vol bewondering naar kijken. ■

Meer foto's van vroeger bekijken? Ga naar www.beeldbankgroningen.nl

Koos Bronts

Titus Blom stopt na ruim 100 jaar

GRONINGEN Ruim een eeuw nadat opa Titus Blom de iconische hengelsportzaak aan de Astraat opende, moet Groningen afscheid nemen van het familiebedrijf. Eigenaar en kleinzoon Titus Franzen (67) uit Groningen trekt na 106 jaar de stekker eruit.

Voor de opening van de winkel moeten we terug naar 1 juni 1920. Opa Titus Blom opende in de Kijk in 't Jatstraat een tabakszaak, waar hij ook hengelspullen verkocht. Hij overleed in 1948, waarna de vader van Franzen de winkel overnam. In de jaren '50 verhuisde de winkel naar de Astraat en groeide het uit tot een hengelsportzaak. Franzen neemt in 1986 het stokje over van zijn vader. Inwerken was niet nodig: hij groeide op tussen de hengels. „Ik woonde met mijn ouders boven de winkel, dus als ik naar huis wilde liep ik altijd tussen de hengels en klanten naar boven.” In de winkel is van alles te koop: hengels, aas, buitenkleding en tassen voor de visspullen. Maar na bijna 40 jaar achter de toonbank, is voor Franzen het einde nu daar. „Het is moeilijk om als speciaalzaak overeind te blijven, laat staan een

Foto: Corne Sparidaens

opvolger te vinden”, vertelt hij. „Detailhandel is bij banken niet populair. Dat, in combinatie met mijn pensioen en dat het pand verkocht is, maakt dat ik nu de stekker eruit trek.”

Franzen heeft de hengelsport flink zien veranderen. „Vroeger hengelden nog met bamboe. Ik weet nog dat er grote stengels vanuit Azië voor de deur werden geleverd en wij daar achterin de winkel hengels van maakten. Inmiddels vist men met hengels van carbon.” Hij laat zijn blik dwalen door de

winkel. „Ik ben hier echt opgegroeid”, zegt Franzen. Hij bewaart warme herinneringen aan zijn jaren in de winkel. „Er zijn veel mensen die terugkomen, je leert ze op die manier een beetje kennen. Dat maakt het heel leuk.”

De winkel is niet de eerste hengelsportzaak die uit Groningen verdwijnt. „Vroeger was er veel meer, ik geloof dat er wel twaalf zaken waren. Langzamerhand zijn die allemaal verdwenen. Nu zijn ik en Frits Kuiper aan de Noorderhaven nog over.” Volgens Franzen hebben webshops grote impact op kleine winkels. „Je hoort wel over mensen die schoenen of kleding passen in de winkel en het vervolgens op een webshop bestellen. Dat zie ik ook weleens in mijn winkel.”

Bezoekers reageren betreurd, maar wensen Franzen een goed pensioen toe. De winkel is tot 27 juni geopend, daarna gaat Franzen genieten van zijn pensioen. „Ik zie mijn boot te weinig, dus ik ga veel zeilen. Uiteraard met hengel op zak.” Wat er met het pand gebeurt is nog onduidelijk. ■